

ת"פ (באר שבע) 64378-07-24 - מדינת ישראל נ' חמזה אבו מדיעם (עציר) - הובא ע"י שב"ס ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 64378-07-24 מדינת ישראל נ' אבו
מדיעם(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד כרמית כהן

נגד

הנאשמים חמזה אבו מדיעם (עציר) - הובא ע"י
שב"ס ע"י ב"כ עוה"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **החזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 08.07.24 החזיק הנאשם בביתו בתוך מגירה בחדר אמבטיה בקומה העליונה **באקדח 9 מ"מ אוטומטי, חמוש במחסנית ובתוכה 7 כדורי 9 מ"מ**, וזאת ללא רשות כדין להחזקתם.

3. בתאריך 13.10.24 הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. נוכח גילו נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. במסגרת התסקיר מיום 08.12.24 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 20 רווק, מתגורר עם משפחתו ברהט, הנאשם שולב במסגרת תעסוקתית כבר בהיותו בן 14, בתחילה עבד בחקלאות במקביל ללימודים ולאחר שנשר מהלימודים השתלב בתעסוקה רציפה במפעלים שונים, בעבודתו סייע לפרנסת משפחתו. הנאשם גדל בסביבה משפחתית תומכת, בני משפחתו הקרובה אינם מעורבים

בסכסוכים בתוך המשפחה ומחוצה לה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, טען שבאותה תקופה היה מצוי בקשר עם בן משפחה אשר ביקש ממנו לשמור על נשקו למספר שעות בשל חיפושים שנערכו בביתו, הנאשם מסר שפעל מתוך רצון לסייע לחבר וחש התלהבות להחזיק בנשק. הנאשם מסר שבאותה עת לא הבין השלכות מעשיו וסבר שחברו ייקח הנשק חזרה תוך מספר שעות. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע אכזבה מחברו אך יחד עם זאת נטל אחריות מלאה על מעשיו, וציין כי במהלך מעצרו ערך חשבון נפש והפיק לקחים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מביע צער וחרטה על מעשיו, מבין שעליו לשלם מחיר על העבירה שביצע ושמח שנתפס בגיל צעיר, הואיל ומעתה יפעיל שיקול דעת ולא יהיה מעורב שוב בפלילים.

שירות המבחן התרשם כי העבירה נעברה על רקע חבירה לסביבה שוליית, מאפייני אישיות לא בשלים וילדותיים, קושי לעמוד בלחץ חברתי, קושי בהפעלת שיקול דעת ביחס להשלכות מעשיו והיעדר כלים לגילוי מצבי סיכון והימנעות מהם.

שירות המבחן העריך גורמי הסיכוי בהקשר לנאשם וציין היעדר עבר פלילי, קשריו המשמעותיים עם בני משפחתו, העובדה כי טרם מעצרו השתלב במסגרות תעסוקתיות ושאפיותיו לניהול אורח חיים נורמטיבי ויציב כאשר לצד זאת ציין שירות המבחן גורמי הסיכון, העובדה שהנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו ונוטה לבחינת גבולות וכן לנגררות חברתית, גדל בסביבה עתירה בסכסוכים ואלימות ונחשף באופן תדיר לשימוש לא חוקי בנשק חם, כמו כן ציין שירות המבחן שהקשר של הנאשם עם אביו קרוב אך ניכר שהאב לא היווה עבורו דמות סמכותית ומציבת גבולות.

שירות המבחן ציין שהנאשם שלל נזקקות טיפולית תוך שמסר כי במהלך שהותו במעצר הפיק לקחים מהתנהלותו וביטא רצון לסיים ההליך הפלילי ולשוב ולנהל חיו באופן תקין.

נוכח האמור ובשל חומרת העבירה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית אך ציין שבעת גזירת העונש יש להתחשב בגילו הצעיר, לקיחת האחריות והחרטה שהביע ושאפיותיו לעתיד.

ראיות וטיעוני הצדדים

5. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1).

המאשימה עמדה על חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם תוך שהדגישה החומרה הטבועה בעבירת החזקת נשק שיש בה פוטנציאל לפגיעה ממשית בחיי אדם, כאשר הנחת היסוד היא שבגין עבירת נשק הענישה צריכה להיות בדמות מאסר בפועל לתקופה ממושכת גם כאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. המאשימה ציינה כי הנאשם החזיק בביתו אקדח חמוש במחסנית וכן

כדורים תואמים. נוכח האמור עמדה המאשימה על מדיניות הענישה הנוהגת ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 24 ל 40 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ציינה שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו חסך בזמן שיפוטי יקר, בתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות, מתאר הרקע להחזקת הנשק כאשר שירות המבחן מתרשם מנאשם שנגרר חברתית ולכן ביצע את המיוחס לו. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או עונשית.

נוכח האמור עתרה המאשימה למיקום עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה וזאת לצד הטלת ענישה מותנית, קנס והתחייבות.

6. **מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם**, מר סאמי אבו מדיעם, הוא סיפר אודות קורות חייו של הנאשם, הדגיש כי הנאשם עובד עימו ועם אחיו בקצביה. ציין שהנאשם חבר לחברה "לא כשרה". הוא מודע לעבירה המיוחסת לו הביע אכזבתו מכך שהסתבך בפלילי, מסר שבהתחלה ניתק עימו קשר ורק לאחרונה שבו להתקשר, הוא ציין שרואה שהנאשם למד את לקחו והוא לוקח עליו אחריו.

7. **ב"כ הנאשם**, התייחס תחילה למתחם הענישה וטען שהמתחם לו עתרה והפסיקה עליה הסתמכה המאשימה אינו תואם נסיבות תיק זה והפנה למפורט בתסקיר בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, עצם ההודאה במיוחס לו לקיחת האחריות הרקע להחזקה בקשה של חבר להחזיק בנשק למספר שעות כאשר הנאשם לא הבין באותה עת השלכות מעשיו. הנאשם הביע חרטה מלאה כנה ואמתית. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או עונשית לגביו. לגישת ב"כ הנאשם יש במקרה זה להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם בדברו, מודה שטעה ולא יחזור שוב על אותה הטעות, מעוניין להשתחרר ולשוב לשגרת חייו.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

8. העיקרון המנחה בעקבות תיקון 113 הינו עקרון ההלימה, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של נאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם הענישה

9. במעשיו פגע הנאשם **במספר ערכים מוגנים** הגנה ושמירה על בטחון ושלום הציבור. וכן שמירה על הסדר הציבורי והגנה על שלמותו גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית באדם כתוצאה משימוש בנשק חם שלא על ידי מורשה. עבירה של החזקת נשק ותחמושת מעצם טיבה יוצרת סיכון שיעשה שימוש בנשק ובתחמושת למטרות

פסולות, פלילות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש. בית המשפט העליון שבחזר על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו.

ראה הנאמר בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17), מפי כב' השופט נ' סולברג: "בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק".

בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי** (25.11.19), מפי כב' השופט ע' גרוסקופף, חזר והדגיש לאחרונה בית המשפט העליון את מגמת ההחמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים:

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשעים בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף הבינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע עבירה של החזקת נשק ותחמושת, שהעונש המרבי שנקבע לצידה הוא של 7 שנות מאסר, עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקין בהחזקת אקדח ותחמושת בביתו.

11. יש לציין שלאחרונה, התקבל תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), תשפ"ב-2021 (אשר נכנס לתוקף ביום 07.12.21) - במסגרתו נקבעו עונשי מינימום בכל הנוגע לעבירות נשק, כך שעונשו של העבריין לא יפחת מרבע העונש המקסימלי הקבוע לצד העבירה, כאשר ניתן לחרוג מעונש המינימום בהתקיים נימוקים מיוחדים שיירשמו. בסמוך לפרסומו של התיקון נקבע בפסיקה, שיש להחמיר בענישה ב"רוח התיקון", ראה דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22)-

"לא למותר להזכיר כי המחוקק מצא לעגן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיושט על מבצעה יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש [...]. אכן, התיקון לחוק לא חל בענייננו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק".

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם החזיק בביתו אקדח אוטומטי וכן מחסנית טעונה בכדורים, פוטנציאל הנזק שצפוי להיגרם ככל והיה נעשה שימוש באקדח ובתחמושת הוא רב ועשוי היה להוביל

לפגיעה בגוף ובנפש. יש לתת את הדעת לכך שבפועל לא נעשה שימוש בנשק ובתחמושת ולא נגרם נזק מוחשי. האקדח והתחמושת נתפסו על ידי המשטרה.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי הוטלו עונשים במנעד רחב תלוי בנסיבות ובהן; סוג הנשק, אופן ומשך ההחזקה, מטרת ההחזקה וכיוצא באלה, וזאת כמפורט להלן:

א. ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת נשק בצוותא, **הנאשם נמצא מחזיק בביתו רימון**, בנוסף במהלך חקירתו הודה בהחזקת אקדח וכדורים שלא נתפסו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין **10 ל 36 חודשי מאסר** בצירוף ענישה נלווית. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על **קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והוא נדון ל 18 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' בסילה** (28.12.21) הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בכך שנשא והוביל לביתו נשק **דמוי רובה**, והחזיקו במשך 3 שבועות טרם נתפס. בנוסף נמצא מחזיק **5 מחסניות**, מיכל תרסיס שמן לנשק, 2 קופסאות תחמושת סך הכל **60 כדורים**. בית משפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל 24 חודשי מאסר, הנאשם בעל פלילי, שהה במעצר במשך 80 יום טרם שוחרר למעצר בית, **נדון ל 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 14 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון ציין כי מתחם הענישה שנקבע הינו מקל יתר על המידה.

ג. רע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (25.08.20) הנאשם הודה והורשע בהחזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק בביתו אקדח וכן 20 כדורים, בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 11 ל 30 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם **בעל עבר פלילי 12 חודשי מאסר בפועל**, ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון מציין כי בעבירות נשק מתחייבת החמרה ממשית בענישה על מנת ליצור התרעה.

ד. עפ"ג (מחוזי - חיפה) 50840-03-22 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (04.04.22) - הנאשם הודה והורשע בהחזקת נשק שלא כדין ותקיפת שוטר, הנאשם נמצא מחזיק בביתו **שני תתי מקלע מאולתרים**, במהלך החיפוש בביתו תקף שוטר. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל 36 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל, תוך שבית המשפט המחוזי מציין כי מתחם העונש שנקבע אינו הולם הנסיבות, וקבע מתחם ענישה הנע בין 25 ל 50 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (מרכז) 58855-12-21 **עלי שעבאן נ' מדינת ישראל** (03.04.22) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהחזקת נשק ותחמושת וכן בעבירה של שיבוש הליכי משפט, בכך שבמהלך הגעת כוח משטרה לפתח ביתו, במהלך פעילות משטרתית,

שהה הנאשם מחוץ לפתח ביתו שברשותו אקדח ו 16 כדורים במחסנית, משהבחין הנאשם בשוטר השליך האקדח מעבר לחומה. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל 36 חודשים**, הנאשם בעל עבר פלילי מכביד **נדון ל 20 חודשי מאסר בפועל**. יודגש כי התיק עבר מספר גלגולים שכן הנאשם זוכה תחילה בערכה הדיונית ונמצא אשם על ידי ערכאת הערעור והתיק הושב לבית משפט השלום לצורך גזירת עונשו של הנאשם. בית המשפט המחוזי במסגרת ערעור על חומרת העונש, מצא שיש מקום להקל בעונש המאסר וזאת נוכח נסיבות כניסת השוטרים לביתו של הנאשם, ללא הסמכה כדן, לנוכח גלגוליו של התיק, העובדה שאומנם לנאשם עבר פלילי עשיר אך מדובר בעבר פלילי שברובו ישן. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **15 חודשים** תוך שמציין שאין מקום להתערב במתחם העונש שנקבע.

ו. ת"פ 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבואלקיען** (25.01.20) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהחזקת נשק ותחמושת, בכך שנתפס מחזיק ברכבו אקדח חצי אוטומטי מחסנית וכדורים, **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי . נדון ל 15 חודשי מאסר בפועל. יודגש, שבמסגרת תיק ערעור שהגיש הנאשם (עפ"ג 56305-02-20) התקבל. תוך שבית המשפט המחוזי שב וחוזר על החומרה הגלומה בעבירת הנשק, לפני משורת הדין, מקבל הערעור וזאת נוכח נסיבותיו האישיות-משפחתיות של הנאשם, תרומתו למדינה (כחייל סדיר ובמילואים), היעדר עבר פלילי **והקל בעונשו בכך שתקופת המאסר שנקבעה הועמדה על 12 חודשים**.

ז. עפ"ג (חיפה) 24796-06-20 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (06.07.20) - הנאשם הודה והורשע בהחזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק בחוות סוסים אקדח חצי אוטומטי ובו מחסנית טעונה ב 15 כדורים. במצב "הכנס". בית משפט השלום **קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל 24 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי נדון ל 15 חודשי מאסר. ערעור שהגיש הנאשם נדחה. בית המחוזי בפסק דינו ציין כי מתחם העונש שנקבע הינו מקל באופן בלתי מבוטל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות.

ח. עפ"ג (ב"ש) 33419-03-24 **מדינת ישראל נ' גרנאוי** (03.04.24) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק בכך שהחזיק סמוך לדין אקדח חצי אוטומטי, **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל 36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נעדר עבר פלילי נתוניו האישיים מורכבים מתמודד עם קושי אישיותי וקוגניטיבי, בית המשפט המחוזי דחה ערעור המדינה תוך שציין שהעונש מקל יחסית אך בנסיבות אינו חורג במידה המצדיקה התערבות.

14. אין חולק כי עבירות נשק הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" (ראה ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (29.06.21) המצריכה ענישה מחמירה בדרך של הטלת עונשי

מאסר משמעותיים. כאמור לעיל, עניין זה גם בא לידי ביטוי במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-15 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שירות המבחן בתסקיר לא בא בהמלצה שיקומית, המליץ על הטלת ענישה מוחשית. אולם העדר עבר פלילי, העובדה כי מדובר בנאשם צעיר - מהווים שיקול לגבי מיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש, עם זאת, לא מצאתי כי יש בנתונים אלו כדי להביא לסטייה ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם צעיר, בן 20 ניהל אורח חיים נורמטיבי, טרם מעצרו עבד יחד עם אביו בקצביה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, מובן שריצוי עונש מאסר ראשון יקשה על הנאשם ועל משפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, נתתי דעתי לכך שהנאשם שהה במעצר במסגרת תיק זה במשך מספר חודשים, לציין כי כתב האישום הוגש בסמוך למועד ביצוע העבירה.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד הרבים** בגדרו של המתחם, זאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו.

19. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי להודאת הנאשם, להמלצת שירות המבחן, לנתוניו האישיים והמשפחתיים של הנאשם סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, זאת לצד קנס כספי ועונש מאסר מותנה.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **15 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך של 15,000 ₪ או 4 חודשי מאסר ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.25 ובכל 01 לחודש שלאחריו.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. התחייבות על סך 5,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבר כל עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז - 1977. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול]**.

לאחר היות גזר הדין חלוט - מורה כי הנשק והתחמושת שנתפסו, יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעתו של קצין ממונה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.